

Защо ли написаш таквось наказаніе на такыва невинни и прости души. *Зк. 196.* Желви-тъ на гледъ сѣ много грозни, за това сѣ си нанесли голѣма омраза отъ чловѣци-тъ. *Л. Д. 1876 р. 58.* 3) причину, причиняю: Коравината на ламската кожа му нанесе църты на краката. *Р. А. 73.* 4) приведу, привожу: Прѣзъ 1867 год. на 31 отъ августа нанесе мя пѣтъ въ село В. *Л. Д. 1869 р. 143.* **Наносѣ са Наносѣмъ са** 1) наносушь, нанасиваюсь: Майно ле, наносих ли са На сини сукнени кожуси, По-много злато отъ сребро. *Д. 43, 63—65.* Ке загинишъ уще млада На пуста младость неодена, На рухо ненаносена, На оро ненаиграна, На песни ненапеана. *М. 78.* 2) нанесушь (*о куражъ и шелковичныхъ червяхъ*): Като ся наносятъ перерудити, откачати ся платната полегкычка та ся свивать. *Л. Д. 1871 р. 234.*

Нане-я(г)а* (*см. нане и āqñ s. t. 3. Huile*) мятносе масло: Може да земе най напѣдъ нѣколко капки нане яга (джоджаново масло) съ малко захаръ. *Л. Д. 1872 р. 155.*

Нани Нане Нанни *межд.* баюшки баю: Та го залюли и за пои му И за пои му и заплака се: Нани ми нани, мѣжко дѣтѣнце. *Д. 37, 25—27.* Си го леля и пѣсма му пейтъ: Нани ми, нани сираче Го-ане. *М. 49 р. 57.* Нани ми синко Стояне, Нани ле расти, пораста. *М. 81.* Не е дѣте като деца, Лю е дете люта змѣя... Нане нане машко дете, Че си отъ братъ и отъ сестра. *В. 150.* Нени ми, нени, Станину дѣте, Станину дѣте, бабину внуче; Ей соай е майка Стана люлѣла, Стана люлѣла, Георги даржела. *Ч. 329.*

Нанижѣ м. св. Нанизвамъ м. дл. нанижу, нанизываю: Марія майка не слуша, Омлете коси со злато, Нанижа бисеръ на гърло, И па се бело промени. *В. 337.* Татаране ле, браино-ле! Боле си мене погуби, Не обирай ми Среброто Среброто и нанизното, Че е отъ село собирано! *М. 93.* Да ни е нящѣ измамѣ, Двети ти очи изваждамъ, На кжлѣчѣ да ги нанижѣ. *Ч. 301.* Тука рядомъ, до дѣто стига чловѣку око, имало нанизаны палата до палата. *Л. Д. 1873 р. 210.* Сичко у него вървеше като нанизано и рѣдъ по рѣдъ. *К. II, 132.*

Нанизъ с. м. нитка, нанизанная бисеромъ или монетами и носимая какъ украшеніе: А нанизи и украшения старо—български сѣ слѣдни. *Пк. 87.* Да снематъ нанизите на жените си и да си продадатъ воловите. *Ст. 42.*

Нанка с. ж. Я види долу на Тунджа На вземи бѣло камѣчи Че го хубавѣ укѣпи, Въ топли го нанки загѣпи. *К. I, 220.*

Наново нар. снова: Тия двѣ сили биле достаточни да го върнатъ пакъ назадъ и да му подадатъ наново чучето въ ржката. *К. II, 54.* (*см. изново*).